

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 241. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387481248.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Mens dette her nu stod saadan paa, saa kom den ældste Broder efter, hvem det var, Fruen holdt af. Og saa svor han en høj Ed: at han skulde undlive ham, ihvor han saa traf paa ham. Men hør ikkun saa! Hvem af jer, der er kommen ad Vejen mellem Ungstrup og Torning, har vel ogsaa set saadan midtvejs omtrent en lang flad Høj - ligesom en Dos - i en Firkant med store Sten rundt om og nogle Brokker af Teglsten. Se, der har i gamle Dage staaet en Kirke, der hed Lunde Kirke. Og de Avnsbjerg Folk og de Kærsholm Folk de var lige gode om den samme Kirke og havde eet Stolestade eller Pulpitur, som de kalder det, i den. Se, nu bød det sig hverken værre eller bedre, end at Fruen med hendes Kæreste mødtes en Søndag med den ældste af de her Kærsholms Brødre i Stolen. Kærsholmsmanden gør ikke lang Snak, men drog sin Kaarde og jog igennem den anden. Fruens Kæreste han faldt død overende; men han kom selv lykkelig og vel ud af Kirken. Men hvor han saa siden blev af, det ved jeg ikke noget om 242 de bløw befolh, te e Kjerk sku rywves nier, faa den hæ grusselig Gjanning; aa sihn haar e Folk, dæ hor te Luhn Sown, goen te Tuening Kjerk - De wa no de; men I skul ha aa vehd, hudden de gik mæ hinner e Skræpihg. Si kons no: Ham den ungest Broer han kjøwt Annsbjerre - for e Fraaww døh knap ætter te hinne Kjærrest wa muered. Men e Goer hed et Annsbjerre indda; den haad et ant Nawn, ingen Noløwend ka høww. De Nawn, en haae no, fek en ætte de hæ kon Tøes i Skræe - faa hun hed Ann; aa da e Herremand ett ku faalokh hin ve nowwn Meddel, saa taw han hin te Kuen i Tugt aa Ehr, aa kled hinner op i Silki aa Dammask - de wa no aant end en røe Binntrøww aa et Par Stunthueser. Di løwwed glæddele tesammens i manne Herrens Oer. De sihst A besøgt dem, ga di mæ en Kaarre ful aa Brænvien, aa et Glas ful aa Brøe, aa en Skjelling i mi Paang. No æ den Histaarri ett længer.«